

PROT. TEOL. INT. UNITÁRIUS KARA: KOLOZSVÁR.

Passio

UNIT. TEOL. HALLGATÓK RÉSZÉRE
1957-58.

ÁTDOLGOZTA ÉS ÉNEKKARRA
ALKALMAZTA
PÉTERFFY GYULA
TEOLÓGIAI ZENETANÁR

E L Ő S Z Ó.

Régi kívánságot teljesítünk a "Passio" kiadásával.- A passió- éneklés nagypénteki istentiszteletünknek hagyományos és közkedvelt része.-

A zeneirodalom passiónak Jézus elítélése, keresztrefeszítése és szenvedése bibliatörténeti elbeszélésének megzenésített formáját nevezi.- Eredete visszanyúlik Kr.u. a 4-ik századba. Évszázadokon át egyszólamú, recitáló, elbeszélő formájú volt. Többszólamú feldolgozása a 15-ik században veszi kezdetét. (Walter, Schütz). A 17-ik századtól kezdve a passió menetébe solo-áriákat, duettek, korálokat, zenekari és solo részeket iktatnak a nagy mesterek : Bach, Händel, a magyar Liszt Ferenc és mások, kik a passiót valóságos hangversenydarabbá, passió-oratóriumá fejlesztik. Ezzel a passió megszűnik a liturgia szerves része lenni s mint istentiszteleten kívüli vallásos hangversenymű marad érvényben.

A mi passiónk eredete még tisztázatlan. Középkori magyar passióról egyáltalán nincs tudomásunk. A legrégebb magyar szövegű passió a gyulafehérvári könyvtárban őrzött u.n. Batthány-kódexben található. Ez a kódex 1556-1563-ig terjedő időben kézzel íródott s hangjegyekkel ellátott protestáns egyházi énekeket tartalmaz.- Ez idő szerint, ez a legrégebb magyar protestáns énekeskönyv - graduál-, melyben több, nálunk unitáriusoknál ma is használatos egyházi ének található. E kódexben levő passió tekinthető egyelőre a mi passiónk őséneke. A kolozsvári nagykönyvtárunkban őrzött legrégebb magyar unitárius passió 1696-ból való. Ennél régebb (ugyanítt) az 1622-ben íródott szász unitárius graduálban található passió. -

A most közreadott passiónk kidolgozásánál a többszázéves passiónkhoz alkalmazkodunk. Szövegét az ősi passiónk szerint Máté, Márk, Lukács és János evangéliuma alapján állítottuk össze, egységes, összefüggő formába. (Lőrinczy László közp.nev.biz.elnöke és Dr.Erdő János teol.tanár.) Zenei része az ősi melodia megtartásával solo (egyedüli), vagy 15-20 személy közreműködésével való előadásra van feldolgozva.- A passió előadása lehet orgona, vagy harmonium kísérettel, vagy kíséret nélkül. - Több énekessel való előadásánál a szereplő személyek : 1.Jézus (bariton v.basszus). 2.Evangélista (bariton). 3. Péter (tenor).4. Főpap (tenor).5. Pilátus (tenor).6. Judás (bariton v. tenor).7. Ajtonálló-szolga (tenor). 8. Százados (tenor) és háromszólamú férfikar, szólamonként 5-7 énekes, kiegészítve a szereplő személyekkel. Jézus és az evangélista nem vesznek részt az énekkarban. E kettő közül az egyik az orgona, vagy harmonium kíséretet szolgáltatja, míg a másik a megszemélyesítő énekeseket és az énekkart vezényli. A szereplők részére az énekkari szólamokat és a beosztott szerepeket - solot - amint következnek, egymásutáni sorrendben kell kiírni, a korusokat pedig sorszámozással ellátni.- A passió énekeseit úgy kell megválogatni, hogy azok minden évben ne változzanak, mert csak így lesz az előadás évről-évre jobb, szebb és tökéletesebb.- Szereplőkkel való előadásnál a (—) zárjelbe tett részek elmaradnak. A solo részek hangjegyei is a szöveg kiejtése, ritmusa szerint vannak kiértékelve, mihez alkalmazkodni a szöveg érthetősége és a szép előadás szempontjából kívánatos.- A kótában előforduló ρ hangjegy-nél a szöveget a megjelölt hangon elbeszélő, recitáló módon énekeljük. A passió két részben is előadható a megjelölt I-II részre osztva.- A rövid előjátékot és a bevezető kart a passió hangulatának előkészítése céljából irtam. Ilyen eltérés a régitől még a Korál-betét és a befejező kar. -

Gyülekezeteink mindig szerették és szeretik ma is hallgatni a passiót, - ne hagyjuk feledésbe menni a hagyományos unitárius passió éneklését. -

Kolozsvár, 1958 január 10-én,

Péterffy Gyula
teológiai zenetanár.

ELŐJÁTÉK

(orgona, vagy harm.)

Largo (♩ = 60)

1

mf

rit.

BEVEZETŐ KAR

(Márk: 13/33.)

Andante.

Fi - gyel je - tek na - gyon, jól vi - gyáz - za - tok

Fi - gyel - je - tek, vi - gyáz - za - tok

(Org. ♯: 2)

fi - gyel - je - tek na - gyon, jól vi - gyáz - za - tok

mert nem tud - já - tok mi - kor

mf és i - maat - koz - za - tok, mert a - mi - kor jön el az i - dö. Vi -

mert a - mi - kor

mf. Vi - gyáz - za - tok! p

gyáz - za - tok! Vi - gyáz - za - tok! Vi - gyáz - za - tok!

rit. rit.

mf p

Vi - gyáz - za - tok!

PASSIÓ

Evangélista:

I. rész.

A mi U-runk Jézusunknak kin-szen-ve-dé-se,

i-lyen kép-pen követ-kezik az evangéliumok i-rá-sa sze-rint.

Az i-dő-ben, mi-ko-ron el-közelgett volna hus-vét-nak ün-ne-pe,

mon-da U-runk Jézus az ő ta-nít-vá-nyí-nak: ^(Gósp) Tud-já-tok-e, hogy

ket na-pok el-mul-ván, hus-vét-nak ün-ne-pe lé-szen, és az embernek fia

el-á-rul-ta-lik, hogy meg fe-szit-tes-sék.

Evangélista:

Ak-ko-ron pe-dig egybegyü-lé-nek a pa-pi fe-je-del-mek,

az i-rás-tu-dók és a nép-nek ve-ne-i és ta-ná-csot tartának az Ur-jé-zus

el-len, hogy ő-tet álnoksággal mefoglalják és megöljék, de ezt mond-ják va-la:

Kar:

ne-talántán zendülés len-ne a köz-nép-ben

I. Ne ez ün-nep-na-pon, ne-ta-lán-tán zen-dü-lés lenne a nép-ben

ne-ta-lán zen-dü-lés lenne a nép-ben

Evangélista:

Mi - kor pe - dig Jé - zus Betháni - á - ban va - la, egy asz - szony méne oda,

kinél alabástrom sze - len - ce va - la, drá - ga o - laj - jal tel - jes.

És meg nyit - ván a szelencét, kitölté azt Jé - zus - nak te - je - re.

Lát - ván pe - dig ezt a tanítványok igen megharaguvá - nak raj - ta mond - ván:

Kar:

Nagy pénzezt eladhat - ták vol - na,
De mi - re lőn e nagy kár? Nagy pén - zen ad - ták vol - na,

ki - oszt - hat - ták vol - na
és a sze - gé - nyek - nek oszt - hat - ták, ki - oszt - hat - ták vol - na.
ki - oszt - hat - ták vol - na.

Evangélista:

Mi - kor Jé - zus ezt meg - ér - tet - te vol - na, mon - dá ö - ne - kik:

Jézus:

Mi - ért ne - hez - tel - tek e bü - nös asz - szony - ra, hisz ő jó dol - got cselekedett én velem.

Sze - gé - nyek min - den - kor lesz - nek ve - le - tek, de én nem min - den - kor le - szek.

Evangélista:

El - mé - ne pe - dig Judais, egy a tanítványok közül a fő - pa - pok - hoz,

Judas:

hogy Jé-zust elárulja és mon-da ö-ne-kik: Mit ad-tok én-ne-kem,

Evangélista:

és én kezelekbe a-dom ti-nék-tek? A fő-pap pedig ezt hallván,

igen ör-ven de-zett raj-ta, és i-gé-re ne-ki har-minc e-züst pénzt.

Ju-dás pe-dig ettől fogva alkalmat keresett, hogy el-á-rul-ja Jé-zust.

El-jö-ven pedig hus-vét-nak ün-ne-pe, meg-kér-dék Jézust az ő tanít-vá-nya-i mond-ván:

Kar: Hol a-ka-rod, hogy meg-ké-szít-sük a hus-vé-ti bá-rányt ————— ?

3. *f* Hol a — ka-rod, hogy meg-ké-szít-sük a bá-rányt, a hus-vé-ti bá-rányt?

Hol a — ka-rod, hogy meg-ké-szít-sük a hus — vé — ti bá — rányt?

Evangélista:

El — kül — de ket-lőt az ő tanítványa — i kö-zül mond-ván:

Jézus:

Men-je-tek el a vá-ros-ba és egy ember egy korsó vizzel jö e-lő-lök-be,

és mond-ja-tok ö-ne-ki: A Mes-ter azt mond-ja te-né — ked,

Te nálad eszem meg a hus-vé-ti bá-rányt, az én ta-nít-vá-nyim-mal.

Evangélista:

El-me-né-nek a-zért a ta-nít-vá-nyok, úgy ta-lá-lák a-mint Jé-zus mon-dot-ta,

és elkészíték a hus-ve-ti bá-rányt. Es-te-le-lé el-jö-ve Jé-zus,

és le-telepedék az ő tizenkét ta-nít-vá-nyival. És fet-ke-lvén a

va-cso-ra mel-lől, vi-zet tölt-vén a me-den-cé-be, kez-dé mos-ni

tanítvá-nyí-nak lá-ba-it. Mi-kor pe-dig jutott volna Si-mon Pé-ter-re,

Péter:

mon-da ne-ki Pé-ter : U-ram te mo-sod-e meg az én lá-ba-i-mat?

Evang:

Jézus:

Fe-le-le ne-ki Jé-zus: A-mit én most cse-lek-szem, azt te nem tu-dod,

Evang:

de en-nek u-tán-na meg-tu-dod. Mon-da ne-ki Pé-ter :

Péter:

So-ha többé meg nem mosod te az én lá-ba-i-mat.

Evang:

Jézus:

Fe-le-le ne-ki Jé-zus: Ha én meg nem mos-lak lé-ge-d, nem lé-szen ré-szed

Evang:

ve-lem az Is-ten or-szá-gá-ban. Mon-da ne-ki Pé-ter :

Péter:

U-ram nem csak lá-ba-i-mat, ha-nem ke-ze-met és te-je-met-is.

Evang:

Jézus:

Fe-le-le pe-dig Jé-zus: A-ki meg-masódott nem szükség megmos-ni

Jézus:

csak a lá-ba-it, ti is tiszták vagytok, de nem mind-nyá-ján.

Evangélista:

Mi-u-tán pe-dig megmosta azok-nak lá-ba-it, mon-da ő ne-kik:

Jézus:

Tud-já-tok e mit cse-le-ke-d-tem ve-le-tek? Én, mesteretek lévén meg-

mostam lá-ba-i-to-kot, pél-dát ad-tam ti-nék-tek,

hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is úgy cse-le-ke-je-tek.

Bi-zony, bi-zony mon-dom ti-nék-tek, a szolga nem nagyobb az ő u-rá-nál.

Evangélista:

És mi-u-tán e-ze-ket mon-dot-ta, letelepedének a va-cso-ra mel-lé,

Jézus:

és mon-da ő-ne-kik: Ki-ván-va kívántam megenni veletek

a hus-vé-ti bái-rányt, nyug-ta-lan-ko-dik az én lel-kem én-ben-nem.

Bi-zony, bi-zony mon-dom ti-nék-tek, hogy egyik közületek ma en-gem el-á-rul.

Evangélista:

Ők pe-dig i-geri megszomorodván ezen, kez-dék kér-dez-ni:

Kar: Nem-de nem én va-gyok-e az U-ram?
 Nem-de nem én va-gyok U-ram?

Evangélista:

Jézus:

Fe-le-le pe-dig Jé-zus: A-ki velem együtt nyújtja ke-zét a-tál-ba,

Evang:

az á-rul el en-ge-met. Megszólala er-re Ju-dás is.

Judás:

Nem-de nem én va-gyok-e az Mes-ter? Mon-da ne-ki Jé-zus:

Jézus:

Evangélista:

Te ma-gad mon-dád. Ju-dás pe-dig mihelyt a falatot elvevé, azonnal

ki-mé-ne on-nan. Mi-u-lán Judás elmene monda U-runk Jé-zus:

Jézus:

Az em-ber-nek fi-a jól le-het el-megy, de jaj az á-ru-ló-nak.

Evangélista:

Jézus:

Ta-nit-vá-nya-i felé fordul-va mon-dá Jé-zus: Uj pa-rancsolatot

a-dok ti-nék-tek, hogy egy-mást sze-res-sé-tek, erről ismer meg

mindenki, hogy az én tanít-vá-nya-im vagy-tok, ha egy-mást

Evangélista:

sze-ret-ni fog-já-tok. És ve-vé Jé-zus a ke-nye-ret,

hálát ad-ván meg-ál-dá azt és adá a tanít-vá-nyok-nak mond-ván:

Jézus:

ve-gyé-tek és e-gyé-tek ez az én tes-tem, mely ti-é-ret-te-tek meg-tö-re-tik.

Evangélista:

A po-hárt is vevé és hasonlóképpen meg-áld-ván azt, adá a tanít-vá-nyok-

Jézus:

nak mond-ván: Í-gya-tok eb-ből mind-nyá-jan. Sva-la-hány-szor

ezt cse-lek-szi-tek, az én em-lé-ke-ze-tem-re te-gyé-tek. Bi-zony, bi-zony

mon-dom ti-nék-tek, hogy nem iszom többé a szőlő-tő-nek le-vé-ből,

mind a na-pig lan, míg-len el-nem jön az Is-ten-nek or-szá-ga.

Evangélista:

Mi-u-tán evének és ivának ab-ból mind-nyá-jan,

Jézus:

Mon-dá u-runk Jé-zus: Fi-acs-ká-ím még egy kevés ide-ig le-

szek ve-le-tek, ke-res-tek en-ge-met és ahová én majd megyek,

Evangélista:

ti o-da nem jö-het-tek. Fel-ke-l-vén a va-cso-ra mel-lől,

di-csé-re-tet énekelve kimenének az Olaj-fák-nak he-gyé-re.

Korál.

Andante.

ol - tal - munk,

3

5.

p Si-ess hoz-zánk, légy-ne-künk, légy az ol-tal-munk, Mert csak benned va-gyon minden bi-zo-dal-munk.

légy az ol-tal-munk,

p E-rőt-len sé-günk-ben, *mf* Te légy most gyá-mo-lunk, *f* Ki-ért U-ram Té-ged mindörökké ál-dunk.

Evangélista:

Jézus:

3

A-mint men-nek va-la, mon-dá U-runk Jé-zus: Mind-nyá-jan megbotráinkoztok

ti az éj-jel én ben-nem, mert meg-van ir-va; Megverem a pásztort és elsze-

Evangélista:

led-nek a nyáj-nak ju-ha-i. Pé-ter pe-dig te-le-le ne-ki mond-ván:

Péter:

De ha mindnyá-jan megbotrán-koz-nak is ben-ned én so-ha meg-nem

Evangélista:

Jézus:

bot-rán-ko-zom. Fe-le-le ne-ki Jé-zus: Bi-zony, bi-zony

mon-dom te-né-ked, hogy az éj-jel minekelötte a ka-kas szó-la-na,

Evangélista:

há-rom-szor meg-ta-gadsz en-ge-met. Pé-ter an-nál inkább e-rő-si-ti va-la:

Péter:

Ha meg kell is ve-led hal-nom, so-ha meg nem ta-gad-lak.

Evangélista:

A - zon - kép - pen a többi tanítványok is mond - ják va - la :

Kar:

3 6. *f* Ha meg - kell is ve - led hal - nom, so - ha, so - ha meg nem ta - gad - lak, meg nem ta - gad - lak
so - ha meg - nem ta - gad - lak .

Evangélista:

És meg - ér - kez - vén a Ge - cse - má - né kert - be, monda Jézus a ta - nit - vá - nyi - nak :

Jézus:

Szo - mo - rú az én lel - kem mind ha - lá - lig, vigyázzatok és i - mád - koz - za - tok ,

hogy ki - sér - tés - be ne jus - sa - tok . Ül - je - tek itt, míg amoda men - vén i - mád - ko - zom.

Evangélista:

Jé - zus pe - dig el - me - ne tő - lük, s i - mád - ko - zik va - la mond - ván :

Jézus:

Én sze - re - tő szent A - tyám, ha lehetséges muljék el e po - hár én tő - lem ,

de ne az én a - ka - ra - tom , ha nem a ti - ed le - gyen .

Evangélista:

És visz - sza te - re a ta - nit - vá - nyok - hoz , a - lud - va ta - lá - lá ő - ket ,

Jézus:

és mon - da né - kik : E - lég ed - dig, kel - je - tek fel , men - jünk e - le - jök - be ,

mert i - me el - kö - zel - gett , a - ki en - gem el - á - rul .

Evangelista:

És jö-ve Judás és vele együtt nagy so-ka-ság, legyverek-vel és bo-tok-kal,

Judás:

és jelt a-da ne-kik mond-ván: A-kit én meg-cső-ko-lok,

Evangelista:

az a názáreti Jé-zus, fog-já-tok meg ő-tet. Jé-zus pe-dig

Jézus:

hoz-zá-juk mé-ne, és mon-da ne-kik: Kit ke-res-tek?

Evang:

A-zok pe-dig mon-dá-nak:

Kar:

A ná-zá-ret-be-li Jé-zust!
 A ná-zá-ret-be-li Jé-zust!
 A Jé-zust, ná-zá-ret-be-li Jé-zust!

Evang:

fe-le-le ne-kik Jé-zus: Én va-gyok.

Evangelista

A-zon köz-ben hoz-zá-já-ru-la Ju-dás és meg-cső-ko-lá Jé-zust, mond-ván:

Judás:

Üd-vöz-légy Mes-ter! A-zok pe-dig ráveték kezeiket és meg-to-gák Jé-zust,

Jézus:

a-ki pe-dig mon-dá Ju-dás-nak: Ba-rá-tom Ju-dás mi-ért jöt-tél,

cső-ko-lás-sal árulod-e el az em-ber-nek hi-át?

Evangélista:

Az-u-tán pedig Jézus a sokasághoz for-dul-ván mon-dá:

Jézus:

Mi-ért jöt-te-tek úgy re-ám mint egy rab-ló-ra, fe-gy-ve-rek-kel

és bo-tok-kal? Na-pon-ta nálatok valék a templomban, mi-ért

nem fog-tá-tok meg en-gem? Ez a ti ó-rá-tok a sötét-ség-nek ha-tal-ma.

Evangélista:

És ak-ko-ron az ő tanítványai mind el-ha-gyák ő-tet és el-fu-tá-nak.

A so-ka-ság pedig meg-kö-tö-zé Jé-zust és vi-vé a fő-pap-hoz.

Kö-ve-ték va-la Jézust távolról két ta-nít-vá-nyi, Pé-ter és Já-nos.

És meg-lá-tá Pé-tert egy aj-ton-ál-ló, s mon-da ő-ne-ki:

Ajtonálló:

Te is a ná-zá-re-ti Jé-zus-sal va-lól? Pé-ter pe-dig meg-ta-ga-dá mond-ván:

Péter:

Nem is-me-rem s nem is tu-dom mit mon-dasz.

Evangélista:

Ke-res-nek hamis tanukat az Ur-jé-zus el-len,

s vég-re ta-lál-nak, a-kik mon-dá-nak:

Evangélista:

Kar:

8.

f Mi is hallottuk, hogy ez az ember azt mon-dot-ta, el-rontom az Isten-nek

temp-lo-mát, és har-mad-nap-ra fel-é - pi-tem, fel-é-pi-tem azt.
és har-mad nap-ra fel-é - pi - tem felé - pi - tem azt.

Evangélista:

Főpap:

Fel-ke-l-vén a fő-pap mon-dá Jé-zus-nak: Sem-mit nem felel-sz-é e tanu-

Evangélista:

bi-zony-ság-ra? Jé-zus pe-dig semmit nem fe-le-le né-ki.

Főpap:

Meg-kér-dé is-mét a fő-pap mond-ván: Kény-szeritek tegedet

az é-lő Is-ten-re, hogy meg-mond-jad mi-né-künk, te vagy-e a Krisztus

Evangélista:

Jézus:

Is-ten-nek szent fi-a! Mon-da né-ki Jé-zus Te mon-dád, hogy

Evangélista:

én va-gyok. Ak-ko-ron a főpap megszaggatá a ma-ga ru-há-ját,

Főpap:

és mon-da né-kik: Ká-rom-lást szó-la, mi szük-ség több bi-zony-ság-ra,

i-me hallotátok az ő ká-rom-lá-sát, mit a-kar-tok, hogy cse-le-ke-d-jem ö-ve-le?

Ev.
 És mind-nyá-jan tel-ki-ál-tá-nak mond-ván:

Kar: Mél-tó a ha-lál-ra — !
 Mél-tó a ha-lál-ra!
 Mél-tó a ha-lál-ra!

Evangelista:

Pé-ter pe-dig az ud-va-ron ül va-la, és mon-dá né-ki egy a szol-gák kö-zül:

Ajtonálló szolga:

Ez is a ná-zá-ret-be-li Jé-zus-sal va-la. Meg-ta-ga-dá is-mét Pé-ter

Evangelista:

Péter:

mond-ván: Nem is-me-rem ezt az em-ber-t. Ak-ko-ron a szol-gák is kezdék ne-ki mon-da-ni:

Evangelista:

Kar:

f Bi-zony te is a ta-nít-vá-nyi, ta-nít — vá-nya-i kö-zül va-ló vagy.
 Bi-zony te is a ta — nit — vá-nyi kö — zül va — ló vagy.

Ga-li-le-a be-li — vagy.

Be-szé-ded is mú-tat-ja, hogy Ga-li-le-a be-li ta-nít-vá-nya-vagy.
 Ga-li-le-a be-li vagy.

Evangelista:

Pé-ter pe-dig har-mad-szor is kezdé es — küd-ni mond-ván:

Péter:

Evangelista:

Nem is-me-rem ezt az em-ber-t. És mind-járt a ka-kas szó-la,

és meg-for-dul-ván Je-zus te-kin-te Pé-ter-re, ki meg-em-lé-ke-zék

Je-zus-nak be-szé-dé-ről, melyet mon-dott va-la, hogy mi-nek

e-löt-te a ka-kas szöl-na; há-rom-szor meg-ta-gadsz en-ge-met.

Ki-me-ne on-nan Pé-ter, nagy ke-ser-ve-sen sir-va.

Evangélista:

II. rész.

Reg-gel pe-dig ismét össze-gyü-lé-nek a fő-pap és a nép-nek vé-ne-i,

és ta-ná-csot tartá-nak Ur-jé-zus el-ten, hogy ő-tet meg-öl-jék és mon-dá-nak ne-ki:

Kar: Te vagy-e az Is-ten-nek fi-a?

11. *f* Te vagy, te vagy az Is-ten-nek szent fi-a?

Evang:

Jézus:

Evangélista:

Fe-le-le Je-zus mond-vo:n: Ti mond-já-tok. Ak-ko-ron el-vi-vék

Je-zust Pi-lá-tus-hoz. Ki-me-ne Pilátus, ő-hoz-zá-juk mond-ván:

Pilátus:

Evang:

Mi-ért hoz-tátok ide hoz-zám ezt az em-bert? Mon-dá-nak ő-ne-ki:

⊕ Egyfolytában való éneklésnél a [ ] zárjelbe tett rész elmaradhat.

Kar: Ha bűnös nem vol-ná nem ad-nák a te ke-zed-be.

12. **6** Ha nem bű-nös nem adnák, nem ad-nák a ke-zed-be a ke-zed-be.

Ha nem bűnös ő, nem ad-nák, nem ad-nák a ke-zed-be

Evang: **6** **Pilátus:** Mon-dá-ne-kik Pi-lá-tus: I-tél-jé-tek meg-öt a ti tör-vé-nye-i-tek sze-rint.

Evang: **6** Ők pe-dig mon-dá-nak:

Kar: ha-lál-lal il-let-ni.

13. **6** Nincs jo-gunk sen-kil ha-lál-ra i-tél-ni ha-lál-ra i-tél-ni.

i-tél-ni

Evang: **Pilátus:** Pi-lá-tus pe-dig kér-de-zé ő-ke-t: Mi-ben vá-dol-já-tok hát ezt az em-ber-t?

Evang: A-zok pe-dig te-le-lé-nek mond-ván:

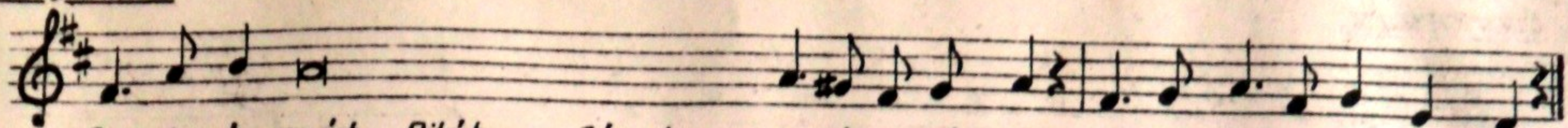
Kar: **6** 14. **f** Azt ta-láltuk, hogy a mi népün-ke-t el-for-di-to-ta és meg-tillotta a császár-nak

a-dót ad-ni, és ma-gát ki-rály-tyá tet-te, ki-rály-tyá tet-te.

ki-rály-tyá tet-te.

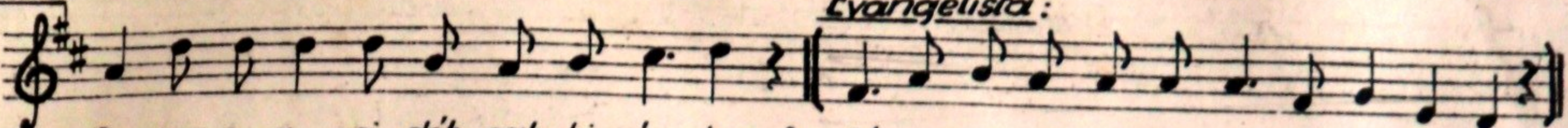

Evangelista:

Be-vi-vé azért Pilátus Jézust az i-té-lő ház-ba és meg-kér-de-zé mond-ván;

Pilátus:

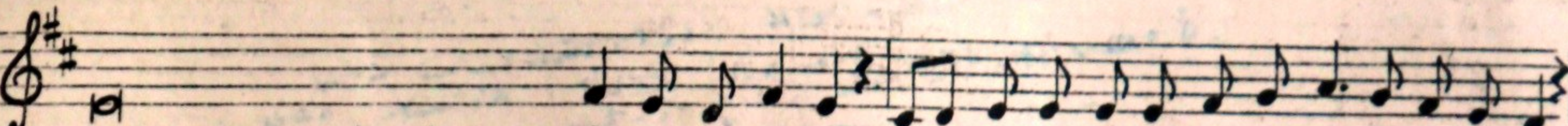
Te vagy-e a zsi-dók-nak ki-rá-lya? Jé-zus pe-dig te-le-le ne-ki mond-ván.

Evangelista:

Jézus:

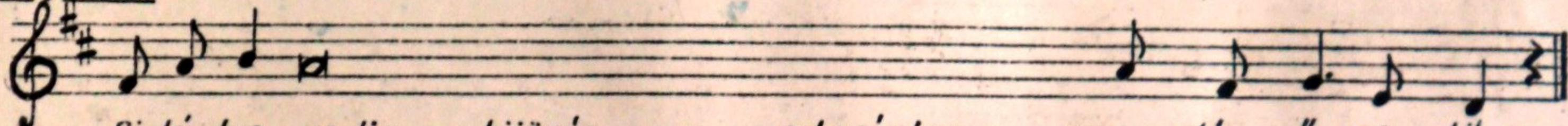

Te mon-dád, hogy én ki-rály va-gyok. Ue az én or-szá-gom nem e vi-lág-ból va-ló.

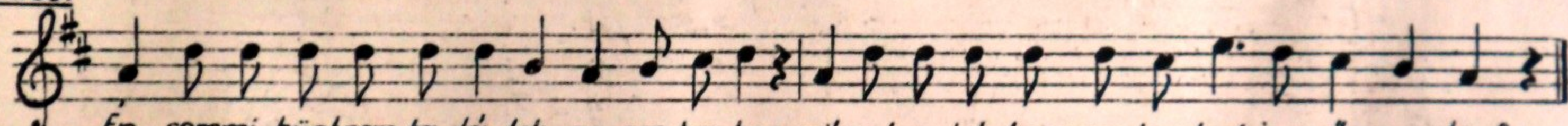
Azért születtem és azért jöttem én e vi-lág-ra, hogy bi-zony-sá-got te-gyek az i-gaz-ság-ról.

Evangelista:

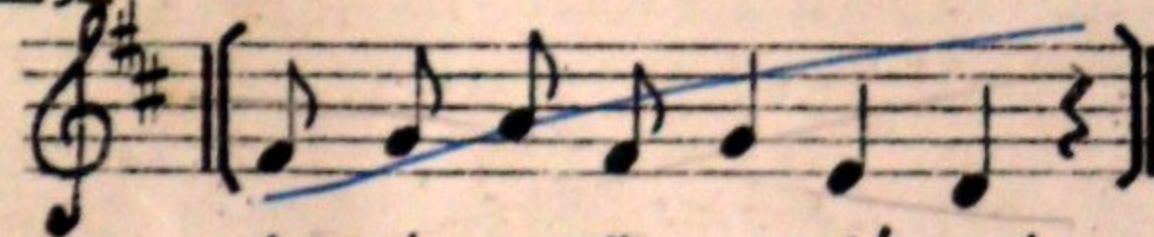
Pi-lá-tus pedig kijö-vén a sa-kasá-ghoz, mon-dá ö-ne-kik:

Pilátus:

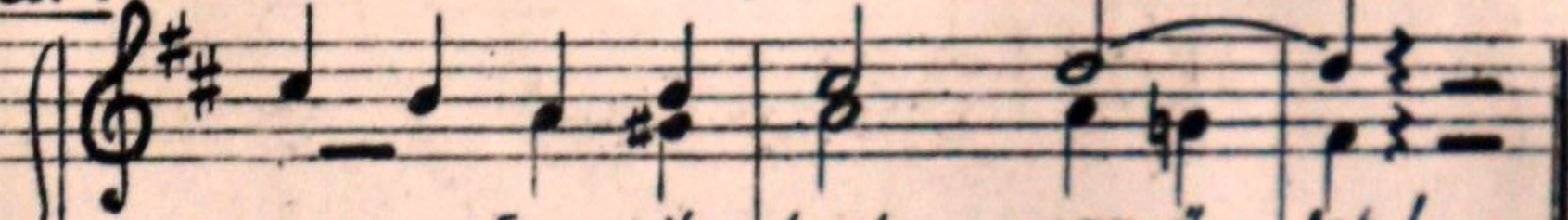
Én semmi bünt nem ta-lá-lak ez em-ber-ben, mit a-kar-tok, hogy cse-le-ke-djem ö ve-le?

Evang:

A-zok pe-dig mon-dá-nak:

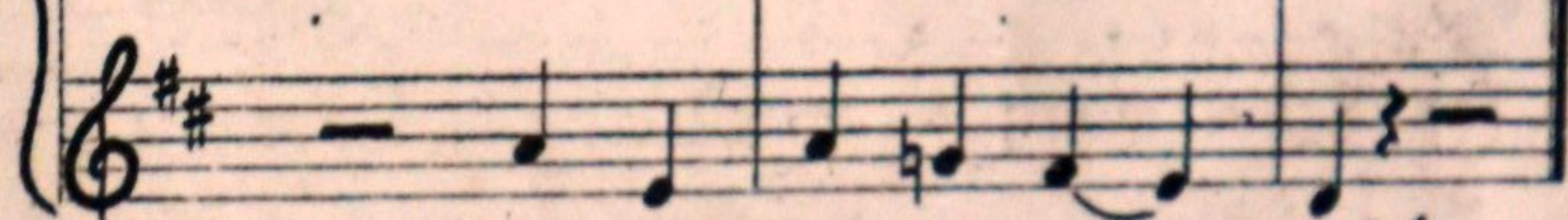
Kar:

Fe-szit-tesd meg ö-tet!

Fe-szit-tesd meg ö-tet!

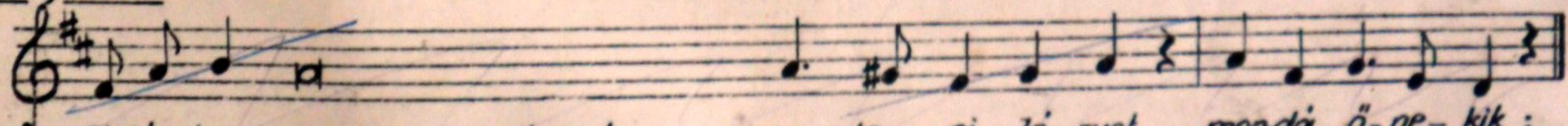
15.

Fe-szit-tesd meg ö-tet!

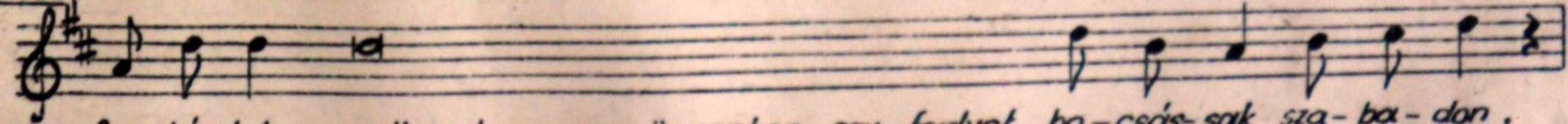
Evangelista:

szili

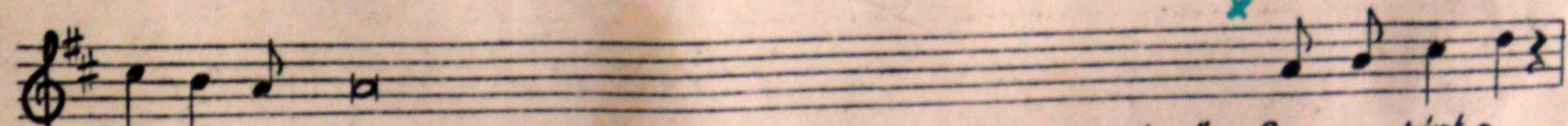

Pi-lá-tus pedig megakar-ván men-te-ni Jé-zust mon-dá ö-ne-kik:

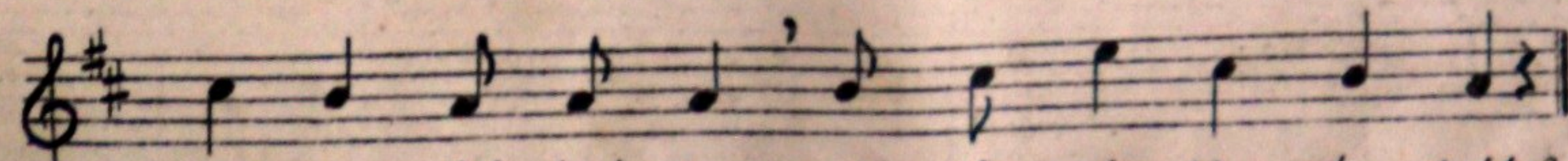
Pilátus:

Szo-kás-tok pedig, hogy ez ün-nepkor egy foglyot bo-csás-sak sza-ba-don,

me-lyi-ket akar-játok, hogy elbocsás-sam a gonosz-tevő Ba-ra-bás-t-e,

a - vagy Krisz-tust, a zsi - dók-nak ki - rá - lyát?

Evangelista:

fel - ki - ál - ta mind az e - gész so - ka - ság mond - ván :

Kar:

Nem ezt ha - nem Ba - ra - bást!

Nem ezt, Ba - ra - bást!

Nem ezt, nem hanem Ba-ra-bást!

Evangelista:

Pi - lá - tus is - mét szó - la ne - kik mond - ván: Mit akartok tehát, hogy

Pilátus: SZILI

Evangelista:

cse - le - ked - jem Jé - zus - sal? A - zok pe - dig ten - szó - val ki - ál - ták:

Kar:

fe - szítsd meg, fe - szítsd meg ö - tet - !

Fe - szítsd, fe - szítsd meg ö - tet - !

fe - szítsd, fe - szítsd, fe - szítsd meg ö - tet - !

Evangelista:

Akko - ron Pilátus megosto - roz - ta - ta Jé - zust, sa ka - to - nák töviskoronát

te - vé - nek te - je - re és pi - ros bársony palástot a - dá - nak re - á, és mon - dák va - la:

Kar:

Üd - vöz - légy zsi - dák ki - rá - lya - !

Üd - vöz - légy zsi - dák ki - rály - !

Üd - vöz - légy zsi - dák - nak ki - rá - lya - !

Evangelista:

És ki - vi - vé Pilátus Jézust az i - té - lő ház - ból és mon - da a so - ka - ság - nak:

szili

Pilátus:

1 - me az em - ber! Ért - se - tek meg, hogy nem ta - lá - lok ben - re semmi bünt.

Evangelista:

A - zok pe - dig mikor láták, ki - ál - tá - nak mond - ván:

Kar: Fe - szítsd meg fe - szítsd meg ö - tet - !

(7) 19.

Fe - szítsd, fe - szítsd meg ö - tet - !

Fe - szítsd, fe - szítsd, fe - szítsd meg ö - tet - !

Evangelista:

Lát - ván Pi - lá - tus, hogy semmit nem hasz - nál - hat, vizet kér - ven, kezeit meg - mo - sá

Pilátus:

mond - ván: Én ártatlan vagyok ez i - gaz - nak vé - ré - től, ám ti lás - sá - tok.

Evangelista:

Ak - ko - ron / Pilátus / halálra i - té - lé Jé - zust és ke - zük - be a - dá, hogy őt meg - fe - szít - sék.

Ba - ra - bást pe - dig szá - ba - don bo - csá - ták. A - zok pe - dig meg - fo - gák Jé - zust,

ár - cúl ve - rék és csú - to - lák ö - tet mond - ván:

Kar: Üd - vöz - légy zsi - dók ki - rá - lya - !

(7) 20.

Üd - vöz - légy zsi - dók ki - rá - lya - !

Üd - vöz - légy zsi - dók - nak ki - rá - lya - !

Evangelista:

Ak - ko - ron a katonák vállára tevének egy ne - ház - ke - reszt - tét,

hogy a te-szi-tés-nek he-lyé-re vin-né, me-lyet Gol-go-tá-nak ne-vez-nek.

Kö-ve-té vala Jézust a népnek és az asszonyok-nak so-ka-sá-ga,

kik gyá-szol-ják és si-rat-ják ő-tet. Jé-zus pe-dig hozzá-juk for-dul-ván
Jézus:

mon-dá ő-ne-kik : Je-ru-zsá-lem le-á-nya-t ne si-ras-sa-tok en-ge-met,

ha-nem ma-ga-to-kat és a li mag-za-ta-i-to-kat.

Evangelista:

Ak-ko-ran pe-dig meg-fe-szi-ték ő-tet. S rá-juk te-kint-vén mon-dá U-runk Jé-zus :

Jézus:

A-tyám bo-csásd meg ne-kik, mert nem tud-ják mit cse-le-kesz-nek.

Evangelista:

All-nak va-la pe-dig a Jézus kereszt-fá-ja mel-lett az ő any-ja Má-ri-a,

és ta-nít-vá-nya Já-nos. És mon-dá Jé-zus ő-ne-kik :

Jézus:

Asz-szony! im-hól a te li-ad. - Já-nos! im-hól a te a-nyád!

Evangelista:

A so-ka-ság pe-dig csúfol-ván, szidat-ma-zá ő-tet mond-ván :

Kar:

21.

f Je ki elrontod az Is-ten-ek temp-lo-mát és har-mad-nap-ra fel-é-pi-tesz,

szá-ba-díszol meg ma-gad és szállj le, szállj le, szállj le a ke-reszt-ről!

Evangélista:

szállj le a ke-reszt-ről!

Mi-ko-ron pedig vala mint-egy hat ó-ra, Jé-zus így ki-ál-ta a ke-reszt-lán:

Jézus:

Levi

Én Is-te-nem, én Is-te-nem, mi-ért ha-gyál el en-ge-met?

Evangélista:

Szomjuhozván pedig Jézus, kéré a sze-len-cét, s a-dák a szá-já-hoz hogy igyék.

Mi-nek u-tán-na is-mét így szó-la mond-ván: Én sze-re-tő szent A-tyám,

Evangélista:

a Te ke-ze-id-be a-ján-lom lel-ke-met. Miután ezeket mondotta,

le-hajt-ván te-jét, lel-két ki-bo-csá-tá.

Vé-gig néz-vén pedig a százados, a-mik tör-tén-tek, dicsóíté Is-ten-t mond-ván:

Százados:

Evangélista:

Bi-zony ez em-ber i-gaz va-la! A vi-té-zek is mon-dá-nak mind-mya-ján:

70x6

Kar: Bi-zony ez em-ber i-gaz va-la.

22. *f* Bi-zony, bi-zony ez em-ber i-gaz va-la.

ez ember

Evangelista:

És es-te fe-lé eljöve egy József nevű ember A-ri-má-ti-á-ból,
 ki ma-ga is várja vala Is-ten or-szá-gát, sel-ké-ré Pi-lá-tus-tól
 Jé-zus-nak tes-tét. Le-ve-vé Jé-zust a ke-reszt-ről, fe-hér gyolcs-ba
 takaró és a kertjében egy kő-sir-ba el-te-me-té.

Befejező kar:

Andante. Így van meg-ir-va

23. *p* Így van meg-ir-va *mf* Így kel-lett szen-ved-ni-e.

Így van ír-va.

Ritenuito.

f A mi U-runk Jé-zus-nak. *mf* Az e-van-gé-li-um i-rá-sa(i) sze-rint.

Az e- van-gé-li-um i-rá-sa-i, i-rá-sa-sze-rint

pp A' *ppp* men.